

CGD position paper ziektekostenverzekeringen voor gezelschapsdieren

De kosten van diergeneeskundige zorg kunnen in individuele gevallen hoog oplopen. Het risico bestaat dat een deel van de diereigenaren van noodzakelijke veterinaire zorg afziet vanwege de kosten.

Er bestaan goede mogelijkheden om huisdieren tegen ziektekosten te verzekeren. Het voordeel van verzekerde huisdieren is dat de dierenarts en diereigenaar zo gezamenlijk kunnen kiezen voor optimale en gewenste diergeneeskunde zorg zonder dat de kosten van onderzoek en behandeling van doorslaggevende betekenis zijn. Hiermee is het welzijn van het dier gediend.

Het CGD is overtuigd van de positieve bijdrage die huisdierverszekeringen kunnen leveren aan de ontwikkeling van de diergeneeskunde. Via verzekeringen kan hoogwaardige diergeneeskundige zorg betaalbaar blijven. Tegelijkertijd zullen verzekeraars, naar analogie met de humane gezondheidszorg een sturende rol kunnen gaan spelen in de sector bij een toenemende dekkingsgraad. Dat zou gevolgen kunnen hebben voor de professionele autonomie van dierenartsen. Het is van belang dat de dierenarts te alle tijden bepaalt wat kwalitatieve zorg inhoudt. Het CGD is daarom van mening dat het belangrijk is om met verzekeraars in gesprek te blijven en waar mogelijk het gemeenschappelijk belang te bevorderen. Dit doet het CGD om invloed te houden op het proces en de belangen van de gezelschapsdierenartsen goed te bewaken.

Uitgangspunten CGD

Voor dit structurele overleg met verzekeraars heeft het CGD enkele jaren geleden een aantal uitgangspunten geformuleerd:

Ten aanzien van de rol van de dierenarts

- Bij het aanbieden van diergeneeskundige zorg moet de gezondheid en het welzijn van het dier centraal staan
- Dierenartsen behandelen patiënten naar beste kunnen en verlenen daarbij in overleg met de diereigenaar optimale veterinaire zorg van goede kwaliteit, ongeacht of het dier verzekerd is of niet.
- Dierenartsen kennen hun professionele grenzen en verwijzen tijdig door naar collega's met, op een specifiek deelgebied, meer deskundigheid.
- Dierenartsen onderhouden aantoonbaar hun kennis en vaardigheden op het vakgebied waarin ze werkzaam zijn.
- Dierenartsen behandelen hun patiënten volgens de binnen de beroepsgroep geldende richtlijnen.

Ten aanzien van verzekeringen

- Verzekeraars geven diereigenaren de mogelijkheid om zich tegen een redelijke premie te verzekeren voor optimale veterinaire zorg.
- Dierenartsen geven diereigenaren objectieve en onafhankelijke informatie over huisdierverzekeringen.
- Het aanbieden van verzekeringen en vergelijkbare producten wordt alleen gedaan door bedrijven die daartoe de juiste vergunningen hebben.
- Om de professionele onafhankelijkheid te bewaren is het uitkeren van provisos of vergoedingen door verzekeraars aan dierenartsen niet wenselijk en tevens verboden.
- Als verzekeraars willen sturen op prijs en kwaliteit moeten diereigenaren die verzekerd zijn hun dierenarts vrij kunnen kiezen.

Gezamenlijke doelen

Het CGD wil samen met de huisdierverzekeraars werken aan de volgende gezamenlijke doelen:

- Administratieve processen

Het CGD onderkent dat de administratieve processen voor verzekeraars een kostenpost zijn waar door middel van automatisering op bespaard kan worden. Ook voor dierenartsenpraktijken kunnen verzekerde patiënten extra administratieve lasten met zich mee brengen die meestal niet vergoed worden. Het afstemmen van de administratieve processen van dierenartsenpraktijken en verzekeraars is wenselijk. Onderdelen daarvan zijn de standaardisatie en de opbouw van het patiëntendossier. De richtlijn verslaglegging is daarvoor in 2015 ontwikkeld door de KNMvD. Van belang is dat hierbij rekening gehouden wordt met de bij dierenartsenpraktijken in gebruik zijnde praktijkmanagementsystemen (PMS).

- Imago van huisdierverzekeringen

Ondanks gezamenlijke inspanningen op het gebied van voorlichting over het nut van huisdierverzekeringen is het aantal afgesloten polissen ten opzichte van de populatie huisdieren niet gestegen in het afgelopen jaar (2015). Het CGD en verzekeraars kunnen gezamenlijk (met behoud van de onafhankelijkheid van de beroepsgroep) onderzoeken op welke manier het publiek goed kan worden voorgelicht over de (opbouw van de) kosten van veterinaire zorg en de mogelijkheden tot verzekeren.

- Kwaliteit van diergeneeskundige zorg

Verzekerde en onverzekerde huisdieren moeten dezelfde kwaliteit veterinaire zorg aangeboden krijgen. Een van beleidsdoelen van het CGD is het continu verbeteren van de kwaliteit van diergeneeskundige zorg aan gezelschapsdieren. Dit gebeurt onder andere via nascholing. Daarnaast heeft de KNMvD een aantal richtlijnen opgesteld voor behandeling en goede veterinaire praktijk. Deze richtlijnen zijn voor leden van het CGD en de KNMvD (maar ook voor niet-leden) niet vrijblijvend, aangezien ze in voorkomende gevallen bij tuchtzaken in aanmerking zullen worden genomen. Professionele autonomie blijft overeind maar het is dan een kwestie van "comply or explain". Bij de ontwikkeling van nieuwe richtlijnen en revisie van de bestaande richtlijnen zal het CGD waar dat van toepassing is ook aan verzekeraars advies vragen.

- Aanpak erfelijke gebreken rashonden

Ten aanzien van de aanpak van de problematiek van erfelijke aandoeningen bij rashonden is de KNMvD van mening dat de dierenarts geen fokkerij moet faciliteren die de gezondheid en het welzijn van dieren benadeelt. Ook ten aanzien van dit onderwerp bestaat een KNMvD/CGD richtlijn. Het CGD blijft graag in overleg met verzekeraars over de mogelijke rol van verzekeringen bij de aanpak van deze problematiek.